

Shirk i al-Asmâ' was-Sifât

(Sætte partnere til Allâhs Enhed i Hans navne og egenskaber)

Shirk i denne kategori inkluderer både den vantro handling, hvor Allâh tilskrives Sine skabningers egenskaber såvel som den handling, hvor skabningerne tilskrives Allâhs navne og egenskaber.

(A) Shirk ved menneskeliggørelse

I dette aspekt af *Shirk af al-Asmâ' was-Sifât* bliver Allâh (swt) tilskrevet skikkelse, former og egenskaber af mennesker og dyr. Pga. menneskets overlegenhed i forhold til dyr anvender afgudsdyrkere oftere den menneskelige skikkelse til at repræsentere Gud i skabelsen. Som følge heraf males, formes og udskæres repræsentationer og billeder af Skaberen i menneskeform med de samme fysiske træk som de, der tilbeder dem.

F.eks. tilbeder hinduerne og buddhisterne utallige afguder, der har lighed med asiatiske mænd og anser disse for at være manifestationerne af Gud i skabelsen. Kristne tror i dag på, at profeten Jesus var Guds inkarnation; at Skaberen blev til en skabning er et andet eksempel på denne form for *Shirk*.

Der har eksisteret mange kristne malere, som f.eks. Michaelangelo (d. 1565), der malede Gud som en gammel, nøgen, europæisk-udseende mand med langt, bølgende, hvidt hår og skæg. Disse malerier kan bl.a. ses på loftet af Det Sikstinske-kapel i Vatikanet og har den største agtelse og ære i den kristne verden.

(B) Shirk ved guddommeliggørelse

Denne type *Shirk i al-Asmâ' was-Sifât* omhandler de tilfælde, hvor skabte væsener eller skabte elementer tildeles eller påstås at have Allâhs navne eller egenskaber. Det var f.eks. normalt på den før-islâmiske Arabiske halvø at tilbede afguder, hvis navne var direkte afledte fra Allâhs (swt) navne. Deres tre hoved-idoler var: al-Lât taget fra Allâhs navn *al-Elâh*, al-`Uzza taget fra *al-`Azîz* og al-Manât taget fra *al-Mannân*.

I løbet af Muhammads ﷺ levetid var der også en falsk profet i et område af den arabiske halvø, der blev kaldt Yamâmah, men som tog navnet *Rahmân*, som kun tilhører Allâh (swt). Blandt de forskellige *shi`ah*-sektter er der *Nusayrîyah* fra Syrien. De tror, at profeten Muhammads ﷺ fætter og svigersøn, `Alî ibn Abî Tâlib, er en manifestation af Allâh (swt) og giver ham mange af Allâhs egenskaber. Der er også *ismailitterne* (også kaldet *agha khanere*), der anser deres leder Agha Khan for at være inkarneret af Gud. Det samme gør sig gældende for *druserne* fra Libanon, der tror, at kaliffen al-Hâkim bi Amrillâh var den sidste manifestation af Allâh (swt) blandt menneskeheden. Påstande fra nogle *sufier*, f.eks. Al-Hallâj, er også et eksempel på *Shirk i al-Asmâ' was-Sifât*. Disse mener, at de er blevet ét med Gud og derved en manifestation af Skaberen indeni det skabte. Nutidige spiritualister og medier som f.eks. Shirley Maclaine, J.Z. Knight m.fl. påstår ofte, at de såvel som menneskeheden er guddommelige. Einsteins relativitetsteori ($E=mc^2$, energi er lig med massen ganget med kvadratet af lysets hastighed), der læres i alle skoler, er rent faktisk et udtryk for *Shirk i al-Asmâ' was-Sifât*. Teorien hævder, at energi hverken kan skabes eller ødelægges; det transformeres blot til materie og omvendt. Men både materier og energi er skabte enheder, og de vil begge blive ødelagt, da Allâh (swt) tydeligt siger:

"Allâh er Skaberen af alle ting..."

Sûrah az-Zumar, 39:62

"Alt i (verdenen) vil forsvinde..."
Sûrah ar-Rahmân, 55:26

Teorien antyder også, at masse og energi er evige; at de ikke har nogen begyndelse eller ende, eftersom de ikke er skabte og kan transformeres til hinanden. Men denne egenskab tilhører kun Allâh (swt), Som alene er uden begyndelse og uden slutning. Darwins udviklingsteori er også et forsøg på at forklare livets udvikling og dets former ud fra en livløs masse. Derved benægtes helt Guds indgriben. En af dette århundredes førende Darwinister, Sir Aldous Huxley, udtrykker denne tanke som følgende: "Darwinisme fjernede hele ideen om Gud som organismernes Skaber fra den nationale diskussions sfære."

Fra bogen *Tawhids principper*